

das Hervortreiben Suçr. 1, 99, 18. 100, 7. 368, 17. — b) Stuhlgang, namentlich der mit Drang verbundene, Suçr. 1, 84, 14. 128, 7. 298, 1. 2, 48, 21. 437, 19 (wo प्रवाक्का zu lesen ist).

प्रवाक्कायै m. patron. von प्रवाक्का P. 7, 3, 28. gaṇa सुभादि zu P. 4, 1, 128. — Vgl. प्रावाक्काय.

प्रवाक्कायक adj. von प्रवाक्काय P. 7, 3, 29, Sch. — Vgl. प्रावाक्कायक.

प्रवाक्कायि m. patron. von प्रवाक्का P. 7, 3, 29, Sch. — Vgl. प्रावाक्कायि.

प्रवाक्कन् (von वक् mit प्र und von प्रवाक्) 1) adj. ziehend, fahrend: उष्ट्र AV. 20, 127, 2. कृपा: साधुप्रवाक्कन्: MBh. 7, 3104. Etwas führend, fortführend (von einem Flusse): पुष्पफेन° MBh. 1, 2868. रुधिरौघ° 6, 3957. HARIV. 13663. मधुसर्पिः° MBh. 13, 3166. विकीर्णसप्तर्षिबलिप्रवाक्किभिः — गाङ्गे: सलिलैः KUMĀR. 5, 37. — b) fließend: महाविगप्रवाक्किनी (नदी) R. GORR. 1, 43, 27. नदी लोकप्रवाक्किणीम् durch die Welt MBh. 12, 9049. नदी परलोकप्रवाक्किनीम् in die andere Welt 4, 1971. — 2) f. eine an प्रवाक्क reiche Gegend gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 135.

प्रवाक्कमूत्रित (प्र°, loc. von प्रवाक्, + मू°) n. das Pissen in den Strom, bildliche Bez. einer nutzlosen Handlung P. 2, 1, 47, Sch. Kann auch getrennt geschrieben werden.

प्रवाक्क्य (von प्रवाक्) adj. fluminalis VS. 16, 43.

प्रविख्याति (von ख्या mit प्रवि) f. Berühmtheit AK. 3, 3, 28.

प्रविग्रह (1. प्र + वि°) adj. deutliche Trennung der Wörter aus dem Saṃdhi zeigend RV. PAṬ. 13, 10.

प्रविचय (von 2. चि mit प्रवि) m. Untersuchung: धर्म° Burnour in Lot. de la b. l. 798.

प्रविचार (von चर् mit प्रवि) m. Unterscheidung Suçr. 2, 534, 5.

प्रविचित्तक (von चित् mit प्रवि) adj. vorhersehend HARIV. 437.

प्रविचेतन (von 4. चित् mit प्रवि) n. das Begreifen, Verstehen: ये हि मूलं विज्ञानसि तेषां तु प्रविचेतनम् HARIV. 15576.

प्रविज्ञय (1. प्र + वि°) m. pl. N. pr. eines Volkes MĀK. P. 57, 43.

प्रविद् (विद् mit प्र) P. 3, 2, 61, Sch. f. Verkündigung RV. 3, 7, 6.

प्रविदार (von 1. दृ mit प्रवि) m. das Auseinanderbersten: (शिला) °र-मेति VARĀH. BṚH. S. 33, 114.

प्रविदारण (vom caus. von 1. दृ mit प्रवि) n. 1) das Berstenmachen, Sprengen H. an. 5, 13, fg. MED. p. 113. — 2) Kampf, Schlacht AK. 2, 8, 3, 72. H. 797. H. an. MED. HALĀJ. 2, 298. — 3) = अक्राणम् ÇABDAH. im ÇKDa. Gedränge, Tumult, Verwirrung WILS.

प्रविहम् s. u. विद् mit प्र.

प्रविपल (1. प्र + वि°) ein best. sehr kleines Zeitmaass, ein best. Theil eines Vipala Siddhānta. 4, 8.

प्रविभाग (von भत् mit प्रवि) m. Theilung, Eintheilung, Sonderung, Classification M. 1, 66. 67. MBh. 1, 350. सेनानां प्रविभागवित् 5, 5103. प्रविभागो न राष्ट्राणां पुराणां चाभवत्तदा 7, 2401. HARIV. 362. सप्तधा प्रविभागं तु कलसस्यं जगाम क् MBh. 9, 2220. 13, 5943. 5947. 14, 1088. HARIV. 11900. 12373. 12376. 12423. 14333. R. 3, 37, 23. 6, 15, 14. Suçr. 1, 134, 17. 147, 5. 324, 5. 2, 533, 7. RAGH. 16, 2. ÇĀṆK. bei WIND. SANCER 112. zu BṚH. ĀR. UP. S. 324. KATHĀS. 47, 10. MĀK. P. 43, 21. 104, 1. VĪJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, b, 19. Schol. zu P. 3, 3, 136. अर्थ ist समप्रविभागवाचक Schol. zu P. 2, 2, 2. Davon °शस् adv. MBh. 6, 424. —

Vgl. दिक्प्र°.

प्रविभागवत् (von प्रविभाग) adj. Unterabtheilungen habend: शब्द MBh. 14, 1420.

प्रविर् m. gelber Sandel ÇABDAH. im ÇKDa.

प्रविर्ल (1. प्र + वि°) adj. f. घा rarus, weit von einander stehend, vereinzelt, etnige wenige Suçr. 1, 20, 9. 130, 13. 14. 133, 8. RAGH. 9, 44. VARĀH. BṚH. S. 67, 4. सत्यं साध्यः प्रविर्लाशयपलास्तु मदा स्त्रियः KATHĀS. 37, 2. SĪH. D. 3, 14. PAÑĀT. 182, 16. 214, 22. KULL. zu M. 2, 13.

प्रविलम्बिन् (von लम्ब् mit प्रवि) adj. hervorragend: ललाट, उद्ग. स्फिडौ VARĀH. BṚH. S. 68, 20.

प्रविलय (von ली mit प्रवि) m. das Zerschmelzen Suçr. 1, 263, 10. vollständige Auflösung Verz. d. Oxf. H. 231, b, 2.

प्रविलसेन (प्र° + सेना) m. N. pr. eines Fürsten VP. 473. प्रविल ist wohl in 1. प्र + विल = विल zu zerlegen.

प्रविलापिन् (von लप् mit प्रवि) adj. wehklagend: चिरात्सुखसंताप° (चित्) KATHĀS. 29, 181.

प्रविवाद m. = विवाद Streit VER. in LA. 18, 18. Das Wort ist verdächtig.

प्रविक्त s. u. विच् mit प्रवि.

प्रविचिन् (vom desid. von विष् mit प्र) adj. im Begriff stehend hereinzutreten. — sich hereinzubeben KĀM. NITIS. 7, 37. MBh. 12, 1374. कृद्म् 9, 1596. Fehlerhaft प्रविचेत् RĪGĀ-TAR. 4, 326 (auch im vorang. Çloka ist प्रविश्य st. प्रवेश्य zu lesen).

प्रविवेक m. wohl = विवेक VJUP. 146.

प्रविवेनु s. u. प्रविचिन्.

प्रवित्रात्रयिषु (vom desid. des caus. von व्रज् mit प्र) adj. Jmd (acc.) zu verbannen beabsichtigend BHATT. 3, 9.

प्रविशेष (von शिष् mit प्रवि) m. Trennung AK. 3, 3, 20.

प्रविषा (1. प्र + विष्) f. Birke ÇABDAH. bei WILS. (ÇKDa. führt fälschlich AK. als Autorität an). — Vgl. अतिविषा, उपविषा, प्रतिविषा.

प्रविष्ट 1) partic. adj. s. u. विष् mit प्र. — 2) f. घा N. pr. der Mutter Paippalādi's und Kauçika's HARIV. 11074. अविष्टा LAGL.

प्रविष्टक (von प्रविष्ट) n. das Hineintreten in ein Gemach; das Auftreten auf der Bühne MĀK. 148, 3. ÇĀK. 8, 17, v. l. An beiden Stellen hat die v. l. प्रवेष्टकेन statt प्रविष्टकेन.

प्रविस्तर (von स्तृ mit प्रवि) m. Umfang PADMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 12, a, 34. 41. ÇIVA-P. ebend. 65, a, 22. 27. Verz. d. B. H. 124, 7.

प्रविस्तार (wie eben) m. dass. Verz. d. B. H. 124, 12. 18.

प्रवीड n. TRĪK. 3, 5, 7.

प्रवीण (1. प्र + वीणा) 1) adj. f. घा geschickt, tüchtig AK. 3, 1, 4. 3. 4, 8, 35. H. 342. H. c. 90. HALĀJ. 2, 180. KUMĀR. 7, 48. Spr. 706. 1870. 2788. ÇUK. in LA. 39, 3. सनुणामृतवर्णने Spr. 3232. mit seinem loc. compon. gaṇa शौण्डादि zu P. 2, 1, 40. अनेकशिल्पाध्ययन° KĀM. NITIS. 12, 48. — 2) m. N. pr. einer der Söhne des 14ten Manu HARIV. 493. प्रवीर LAGL. — Vgl. प्रावीण्य.

प्रवीणता (von प्रवीण) f. Geschicklichkeit, Tüchtigkeit: सत्सन्निधानेन मूर्खा याति प्रवीणताम् Spr. 628.

प्रवीत s. वी mit प्र.

प्रवीर (1. प्र + वीर) 1) adj. mannskräftig, m. ein grosser Held RV